

ЛАБИРИНТ

Очи отворих в сляпо, криво дворче.
Трева ме пхваше в зелен кафез.
Опримчвах ме мравчени пътечки.
И щом добарах бравата,

завчас

избягах в град с къртичи криволици,
изгърбени от валчест калдъръм.
Там вятърът се виеше объркан,
фучеше заловен в капан...

И щом

пораснах, в свирналия влак се метнах
към по-водовъртежни градове.
Оттам по стълбицата към небето
в затворен херметично самолет.

И все тъй от капан в капан се хвърлях
на призива безкрасен на света.
От книга в книга, от любов в любов,
от възраст в друга възраст.

От как в как.

С едно завихрено, растящо ехо
от дума в дума, от защо в защо,
от утре в утре,

от Не! в Не!

Без изход и без затих...

И навред
от себе си оставях по отронка,
за да намеря пътя си назад.
Додего цяла се изниших в този
усукан в змийски възел лабиринт.

И станах лабиринт самата аз.

МЕТАМОРФОЗИ

По независещи от мен причини.

Отдавна не пътувам по света.
Превръщам се в растение –
ръкоположена съм в по-висш ранг.

Вися на нокти върху канари,
из цепки вкопчвам корени,
през сламчица бозая земен сок.

Скосени пластове над пропастта
крепя срещу ерозия
с конвулсни мускули в солена пот.

И голото, пресъхнало небе
бода с високи шипове –
да му прелея от мъзгата кръв.

Неутолимо пия светлина
през всяка пора, зяпнала
като черпак към слънчевия вир.

И вдишвам сълзотворен, давец смог,
просмуквам го през себе си –
да го издишвам в струйка кислород.

Отровите се утаяват в мен.
И ще гнездят снежинките
в един ръждив, четинест пущинак.

Ще свири вятър в звънкото стебло,
ще ми разнася мъката,
додето за запалки ме сберат.

Ще лумна в огън, ще излитна в дим
и по света развеяна,
свободно ще пътувам с хвойнов дъх.

МРАЗ

На Тодор Боров

Надзърта денят арестант
през решетки от скреж.

Не дръзва врабче да прехвъркне
бодливата мрежа на въздуха.

И хлипацият гръклян на водата
е затъкнат с буца лед.

А стъпките ни по снега
прозвънтят с окови.

От белия затвор на зимата –
единствено възможно бягство:

сами да си бъдем свобода.

ПРОЩАЛНО

Самотна ще ми е последната нощ.
Ни жива душа освен
до мене палачът.

Дано наблизо има дърво.
Ще го прегърна
с най-нежната си любов.

Щом няма ни дънер, ни стрък трева,
ще прегърна палача,
опръскан с моята кръв.

И ще се помоля със сетния дъх:
– Прости ни, майко земя,
че бяхме хора!

СЪДЪРЖАНИЕ

БЛАГА ДИМИТРОВА	5
РОЖДЕН ДЕН.....	9
СРЕЩА.....	10
ДА БИХ БИЛА.....	11
СЪСТУДЕНТИ.....	12
НОЩ.....	13
КЪМ НЕЯ.....	14
ПРИСЪДА.....	15
ВСИЧКО ОЩЕ ПРЕДСТОИ.....	16
ПЕЙЗАЖ.....	17
ВАКАНЦИЯ.....	18
РОДОСЛОВИЕ.....	20
ЛЮБОВ.....	21
ВИШНА.....	22
ДО УТРЕ.....	23
ЕДНА ЖЕНА ЩЕ ЧАКА.....	24
ДОМ.....	25
БЕЗ ЛЮБОВ.....	26
БЯХМЕ НАЙ-БЛИЗКИ.....	27
СВЕТЪТ В ШЕПА.....	28
РОДИНА.....	29
ПРЕД ГРОБА НА КИРИЛ ФИЛОСОФ.....	30
ПЪТЯТ ДО ТЕБЕ.....	31
ЗА МАЛКИЯ ГРАД И ГОЛЕМИЯ СВЯТ.....	32
ТЪРНОВО.....	34
ПРИСЪСТВИЕ.....	36
ДЪЩЕРЯ.....	37

ДА БЪДЕШ ЖЕНА.....	38
ОБРАТНО ВРЕМЕ	39
КРЪГ	40
ИЛИ – ИЛИ.....	41
ВСИЧКО	42
БЪЛНУВАНЕ В ЗЕЛЕНО	45
КОЛКО ИЗЛИШНИ НЕЩА	46
АКО	47
ТРЕВА.....	48
КЪМ ВЪЗДУХА	49
ПРИЯТЕЛИТЕ.....	50
ЕХО	53
ПОДИР ДЪЖД КАЧУЛКА.....	54
ПОЕМАНЕ НА ДЪХ	56
НА БОС КРАК	57
ПОЧЕРК.....	58
ОТВЪД ЛЮБОВТА	60
ПЕПЕРУДА НА КАРФИЦА	61
ПОВТАРЯШЕ МИ ИМЕТО	62
ВСИЧКО Е ЛЮБОВ	63
ВКУС НА ДИВИ ЯГОДИ	64
САМОПРИЗНАНИЕ	65
IN MEMORIAM	66
СТИХОТЕРАПИЯ	67
КНИГИТЕ.....	68
РОДОВО ПРЕДАНИЕ	70
ДУПКА В МОРЕТО	72
ХОТЕЛСКА СТАЯ	74
ЗА ВИСОКАТА ЦЕЛ.....	76
СТАРАТА КАМЕНОЛОМНА.....	77
ПОЧТИ ПРОРОЧЕСТВО.....	78

НЕГРАМОТНИ	80
КЛАУСТРОФОБИЯ.....	81
МЕЖДУ ЕТАЖИТЕ	82
ПОУКИТЕ НА ИСТОРИЯТА.....	83
СЪДБАТА	84
НОЩЕН ДНЕВНИК.....	85
ДОСТОЙНО ЕСТ.....	86
ОЧЕРНЯНЕ	87
РАЗПИТ	88
АВТОЕПИТАФИЯ.....	90
РАНО ИЛИ КЪСНО	91
ХОРИЗОНТ	92
ЗАВРЪЩАНЕТО НА НЕВЪЗВРАЩЕНЕЦА	93
КАПАН	94
ХЛЯБ И ЗРЕЛИЩЕ	95
БАЛКАНИАДА	96
И ПАК ОТНАЧАЛО	98
ОПАКОВАЧЪТ ХРИСТО	100
ОКОТО НА УБИТАТА СЪРНА.....	101
ВРЕМЕ	102
ДО РЪБА	103
ТЪРСИ И ЩЕ НАМЕРИШ	104
УСКОРЕНИЕ.....	106
САМ	107
БЕЛЕЗИ	108
ПТИЧА ОРАТОРИЯ.....	109
ПРЕДУСЕТ	110
ОПАСНО	111
ХАЙДЕ ХАЙКУ... ХМ-ХМ (1997-1998)	112
ДАЛЕЧИНИ	114
ЗАБРАВА	115

ДОПИТА ЧАША.....	116
ЛАБИРИНТ.....	118
МЕТАМОРФОЗИ.....	120
МРАЗ.....	122
ПРОЩАЛНО.....	123